

GAZETA POLSKA

Prenumerata w miejscu kwartal.
nie złp. 12 — miesięcznie złp. 4.
Ner pojedynczy gr. 10:

N^{RO} 247.

Prenumerata na prowincji z opłatą
pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 16 Września 1829 roku we Srodę.

WIADOMOSCI HANDLOWE.

Gielda Warszawska dnia 15 Września 1829 r.

Wexle.			Gotowe pieniądze			Papiery.		
	żądano	placono		żądano	placono		żądano	placono
Amsterdam 250 z. h. 2 mies.	—	—	Złoto Polskie za 100 zło.	—	—	Obligacje udziałowe po zł. 300	308	305
Berlin 100 tal. 2 mies.	600	597	Imperjal roś.	34	10	ditto ditto w partyach.	—	—
Z. krot. ter.	—	—	Dukaty Hol. nowe i sztuka	20	19	Assekuracje skarb.	—	—
Gdańsk 100 tal. 2 mies.	600	—	ditto stare. ważne	19	24	Obligacje praskie	—	—
Z. krot. ter.	—	—	ditto na passir.	—	—	Dow. k. centr. likwidacyjn.	—	—
Hamburg, 300 Mk. 2 mies.	904	15	ditto austriackie.	—	—	ditto ditto za zold.	36	35
Lipsk 100 tal. 1 mies.	—	—	Frydrychsdory.	—	—	ditto ditto za inne.	—	—
London, 1 l. szter. 3 mies.	41	5	Pruski kuraat	—	—	Zapisy drogowe.	—	—
Moskwa 100 r. b. 1 mies.	—	179	ditto bilety kassowe.	—	—	Obligac. ros. 6 od 100 wassyg.	—	—
Petersburg ditto 2 mies.	—	180	Assygn. Ros.	—	179	ditto ditto w srebrze.	—	—
Paryż, 300 fran. 2 mies.	483	—	Bilety bankowe aust. za 100 f.R.	—	—	ditto 5 od 100 w srebrze.	—	—
Wiedeń, 150 zł. ren. 2 mies.	621	—	Einle. ang. Szeiny ditto	—	—	ditto 5 od 100 w Hamb. Cert.	—	—
Wrocław, 100 tal. 2 mies.	—	—	Listy zastawne. (*)	94	15	ditto ditto w Poz. Angl.	—	—

WIADOMOSCI KRAJOWE i ZAGRANICZNE KRÓLESTWO POLSKIE.

— Dyrekcja główna towarzystwa kredytowego ziemskiego.

Stosownie do artykułu 124 prawa sejmowego, o towarzystwie kredytowym ziemskim, ogłasza, iż listy zastawne sztuk 3 litera C. Nro 7,645. 7,646. 7,647 wraz z dziesięcioma kuponami skradzione zostały właścicielowi Jackowi Mandeckiemu we wsi Maliszewie w powiecie Radomskim województwie Sandomierskiem zamieszkałemu, który z tego powodu zaniósł żądanie do Dyrekcji głównej o wygotowanie dla niego nowych listów zastawnych. Wzywa się zatem wszystkich którzyby do własności wspomnianych listów prawa jakowe rościli, aby z takowemi w dyrekcji głównej w Warszawie, w przeciągu roku jednego od dnia 15 maja 1829 roku, jako daty pierwszego ogłoszenia, niezawodnie zgłosili się, inaczey rzeczzone listy zastawne umorzone zostaną. — w Warszawie dnia 21 lutego 1829 roku. — Za prezesa radca dyrekcji głównej. M. Cissowski. — Pisarz dyrekcji. Drewnowski.

Skład główny wód mineralnych naturalnych przy handlu korzennym i win. M. B Gordon.

Przy odebraniu transportu wody pyrmontskiej zwaney Neustahlbrunnen, której pierwiastki są liczniejsze i mocniejsze od innych tego rodzaju wód, przybyło zarazem i opisanie jej w składzie dla każdego życzącego do przejrzenia. Selcerska, Egerska, Maryenbadzka, Gorzka Pilnauska i Saidzyczna, Pyrmontska na oczy, tak powszechnie znana z swej skuteczności na wszelkie słabości oczów, na wzmocnienie wzroku nawet osobom podeszłym

go wieku. Gdy woda ta jest naturalna, przeto bez obawy można ją za pomocą czareczki kilka razy dziennie używać. Prócz wody tej odebrał skład wprost z Paryża proszek do oczów w flaszkach, pod tytułem: Poudre odorante, przez Amerykanina pana Laeysona wynaleziony, ze stosownym opisem i sposobem jej używania w języku francuzkim z którego krótki wyciąg tu się słownie domieszcza.

» L'odeur de cette Poudre ne fortifie et ne retablie pas seulement la vue, mais elle fait même souvent disparaitre la taie de l'oeil et elle est un preservatif certain pour les personnes qui se fatiguent les yeux etc.

Wiadomości Warszawskie.

— Profesor Roliński otrzymał dyploma na członka akademii cesarskiej w Wilnie.

— Lekcje muzyki szkoły głównej muzyki, zaczną się w d. 17 b. m., a zapisy uczniów trwać będą w lokalu konserwatorium, do d. 1 października.

— Kurjer warszawski, który ani razu jednego nie wspominał o Teatrze Polskim, co przecieź winien był czytelnikom swoim, zaczyna teraz chwalić bezwzględnie Teatr Rozmaitości.

— Pan Chopin nasz ziomek, dawał drugi koncert w teatrze dworskim w Wiedniu. Przyjęto go z upodobaniem, a gazeta teatralna powiada, że w panu Chopin przemaga widocznie usiłowanie podobania się nad usiłowaniem rozbienia muzyki, jakoż podoba się powszechnie.

— Nr. 35 Dziennika dla dzieci, wyszedł z druku i zawiera: — 1. Historia naturalna (nauka dwunasta); — 2. Podróż Józia z Warszawy do Szlązka.

ROSSJA. — Przez najwyższe ukazy wydane do rządzącego senatu, raczył N. Pan: — 1. Uwolnić od obowiąz-

(*) Nie licząc w to wartości kuponu od 22 czerwca r. c.

ków dyrektora jeneralnego obcych wyznań, radcę stanu Kartaszewskiego, z przeznaczeniem go na Kuratora do obrotu szkolnego Białorossyjskiego. — 2. Znieść urząd gubernatora w mieście Teodozji, polecając, aby to miasto zostawało pod zarządzeniem cywilnego gubernatora Tauridy. Radcę tytularnego Fonton, znajdującego się przy głównej kwaterze jen. hr. Diebitscha Zabalkańskiego, mianować asesorem kollegskim.

— Radea handlowy pan Rosenstrauch został uznany konsulem pruskim w Moskwie, a pan Sterki wicekonsulem szwedzko-norweskim w Petersburgu.

— Przez ukaz z d. 12. sierpnia b. r. postanowiono: że obrazy z wyobrażeniem świętych, nie mogą być przez publiczną licytację, nawet w razie zajęcia za długi, przedawane. W tym ostatnim przypadku, obrazy takie, gdyby dłużnik żadnego nie posiadał majątku, mają być oddane na użytek kościoła tej parafii do której należał.

— Do roku 1823 nie znajdowano w rządowych kopalniach Bogosłowickich żadnego złota. Odtąd wynaleziono w rozmaitych tamże punktach piasek zawierający w sobie złoto tak dalece, że od maja 1828 aż do maja 1829 r. wydobyto rzeczonoż kruszcu 5 pudów, 4 funty, 24 złoćników.

— Xiążę Perski Chosrew-Mirza, nie przestaje zwiędzać osobliwości Petersburga.

AMERYKA. -- Wnosząc z poselstwa prezydenta Zjednoczonych Krajów Ameryki północnej do Indian Kreeków, nie można wątpić, że kraje między granicami Alabamy położone, a teraz przez Kreeków zamieszkałe, będą wcielone do unji. Będzie to z korzyścią dla przemysłu i ducha przedsiębiorczego północnych Amerykanów, pomnoży bogactwo, siłę i niepodległość unji. W teraźniejszych okolicznościach trudno jest być Amerykanom w zgodzie z Indianami, otoczonymi do koła białą ludnością, i jakkolwiek ubolewać potrzeba nad koniecznością przesiedlenia ich na brzegi Mississipi, jednak w końcu przyznać trzeba, że przeniesienie to będzie dla nich pożyteczniejsze. Stosunki z Indianami nastroją każdemu czulemu obywatelowi sposobność do czynienia uwag bolesnych i ważnych.

-- Franklin zapisał był Filadelfji i Bostonowi po 1000 fr. jako fundusz na zapomogę dla młodych i żonatych mechaników. Fundusz ten pomnożył się w Filadelfji do 20,000, w Bostonie do 17,000 dollarów.

-- Od kilku lat wychodzą w Nowym Jorku dwie gazety w języku hiszpańskim. Obiedwie wydawane są w duchu antiliberalnym.

-- Dowódzca, wyprawy hiszpańskiej przeciw Meksykowi Jzydor Barradas wydał znowu z głównej kwatery Regja w lipcu następującą odezwę do swoich żołnierzy. "Żołnierze! Udać się do Nowej Hiszpanji, tej widowni, na której przed 300 laty, dawni i sławni Hiszpanie uniesmiertelnili się pod rozkazami walecznego Ferdynanda Korteza. Zawojowali oni te piękne kraje, a wy przywrócić w nich pokój, zagrzebiecie w niepamięć przeszłość i zaprowadzicie tam ojcowski rząd najlepszego z monarchów. Meksykanie nie są naszymi nieprzyjaciółmi; są to nasi bracia. Niektórzy z nich dali się uwieść, inni pozwolili się ujarzmić tyranom. Natralimy na bolesne trudności, może opornych będziemy musieli pokonywać, ale ścisła karność i waleczność zjedna nam w końcu zwycięstwo. Żołnierze! Utrzymujecie ciągle pośród siebie porządek. Pomniście, że jesteście Hiszpanami, i że na bojuwisku największą potrzebujecie zgody. Pierwszym przymiotem walecznego jest ludzkość względem zwyciężonego; przejmiecie się jego nieszczęściem i nie czynicie mu wyrzutów za dawniejsze postępowanie. Zupełne zapomnienie przeszłości jest główną

podstawą naszego przedsięwzięcia. Rabunek bogaci tylko nie wielu, a hańbi wszystkich; niweczy zaś źródła pomyślności i zamienia w nieprzyjaciela lud, którego przyjaźni życzymy. W imieniu króla J. nagradzać będę wasze cnoty wojkowe i czyny bohaterkie, ale nieprzebiegany będę dla tych, którzy się uważają hańbić imię hiszpańskie.,

NIEMCY. -- Dnia 10 sierpnia, obchodzono w Kieten 50. letni jubileusz doktoratu sławnego Hahnemana, wynalazcy homöopatycznego sposobu leczenia.

— W Dessau obchodzono uroczyste d. 10 września stoletnią rocznicę urodzin Mojżesza Mendelsona, który się w tym mieście rodził.

NIDERLANDY. -- Doniesienia z Batawji sięgają od 10 kwietnia do 9 maja. Działania wojenne z powstańcami rozpoczęły się znowu z siłą odnowioną. Sprzymierzeniec Niderlandczyków, Tommongong napadnięty został przez powstańców, ale przy pomocy wojska niderlandzkiego pobił ich. Wogółności we wszystkich utarczках i bitwach cofają się powstańcy. Najstarszy syn wodza Diepo Negro, wyruszył ku Magellan, gdzie się znajduje gubernator jeneralny von Kock.

TURCJA. -- Goniec Smirneński donosi następujące szczegóły o pożarze który dnia 26 lipca wybuchnął w Stambule. Ogień zajął się w barace między przedmieściem Pera i Galata; z powodu wiatru rozszerzył się nagle na przedmieściu Galata. Porucznik korwety francuskiej pospieszył natychmiast z kilkoma officerami i częścią swoich majtków w miejsce pożaru. Nie można było uratować domu Topsiszego paszy. Ugaszono już ogień przy bramie Galata, gdy w tym zapaliła się wieża Galata. Gmach ten ogromny, jeszcze przez Gennueńczyków wymurowany, miał kopułę z drzewa, pokrytą blachą. Wichur wzmógł się i w pół godziny cała kopuła była w płomieniach, rzucając je na pobliskie domy. Szło tu o ratowanie przedmieścia przez Franków zamieszkałego. Załoga korwety francuskiej nadbiegła i osadziła dach knępa francuskiego, pana Arland, dokoła zagrożony; nieustraszeni żołnierze od marynarki, uzbrojeni w topory i z sikawkami zdołali przygasić ogień i ocalić przedmieście, na którym między innemi znajduje się szpital francuski i kaplica S. Jerzego. Poseł sardyński, margrabia Gropallo postąpił był zaraz z początku do ratowania domu Pana Arland służbę swojej legacji i dwie sikawki. Pomoc była bardzo skuteczna. Na dachach pełno było urzędników innych legacji, kupców i mnóstwo innych osób, które ubiegały się w ratowaniu. Jeden z synów pana Arland spadł z dachu, potracony beczką którą z wodą na dach wyciągnięto; wczesny ratunek przywrócił mu zdrowie. Około północy obrócił się wiatr ku wschodowi i zaniósł płomień w inną stronę przedmieścia Galata. Tam znowu osadził porucznik korwety francuskiej z ludźmi swymi dachy dwóch domów, które się już palić zaczęły i które były własnością PP. Vitale i Lorando. Usiłowanom porucznika udało się ocalić je i całe przedmieście. Dopiero o godzinie 5 zrana, gdy niebezpieczeństwo przemogło, po 12 godzinach pracy, powrócił porucznik z ludźmi swymi na korwetę. Frankowie postanowili wywdziżyć pomoc majtków francuskich. Wogółności spaliło się tylko kilkaset domów tureckich.

-- Podług ostatnich obliczeń, ma Stambuł 380,000 ludności i 125,000 domów.

WIADOMOSCI NAUKOWE.

Sposób zapalenia prochu pod wodą.

Zapalenie prochu pod wodą z największą łatwością uskutecznić można za pomocą metalu *Potassium* albo *Kallium*

zwanego. Wiadomo każdemu, że metale drugiej sekcji stykając się z wodą, rozkładają ją na zimno, przyciągając z niej kwasoród, jedne z nich palą się płomieniem, kładą i w końcu pękają, drugie tylko przy kważeniu wydają pewne syczenie. Potassium rzucone na wodę pali się płomieniem błado fioletowym, i zapala ciała ziemię w zetknięciu stojące, jak to stwierdzają doświadczenia następujące: Włożywszy na jakiegokolwiek naczynie upodobaną ilość prochu, a na wierzchu, wielkość główki od szpilki metalu Potassium, za najmniejszemu dodaniem wody następuje detonacja. Można to samo uskutecznić na rakietach, włożywszy na wierzchu lub wewnątrz takąż samą ilość wspomnianego metalu i owinawszy papierem zmoczonym lub płótnem; tenże sam skutek nastąpi, skoro woda dla praw kapilarności dostaje się do metalu. Kula drewniana wydrążona wewnątrz napełniona prochem i mająca otwory kapitałne, jeżeli będzie mieścić w sobie małą ilość Potassium, rzucona na wodę, po swoim zanurzeniu roztrzaskana być może na wiele części. Do tych czas nie znamy innego użytku z Potassium jak tylko do rozkładania niektórych ciał. Zastosowanie do zapalania prochu, posłużyłoby może do ważnych przedsięwzięć w służbie wojennej, jako to: do łamania lodów, zapalenia statków i innych śmiałych zamiarów.

Znaczniejsze miejsca na widowni teraźniejszej wojny w Turcji europejskiej.

Turecy podziеляją Turcję europejską na dwa obszerne *Ejalety*, to jest wielkorządztwa. Temi są wielkorządztwo Rumili czyli Romanji i wielkorządztwo Bosniji. Stolicą pierwszego jest Carogród, po turecku Stambul; stolicą drugiego Adrianopol, po turecku *Edrene*.

Dziwnym zbiegiem okoliczności, jak Carogród zbudowany był przez Konstantyna i upadł pod Konstantynem; tak podobnie, w czasie zdobycia przez Turków Adrianopola, którego założycielem był cesarz rzymski Adrian, sprawował rządy w tym mieście, grecki wielkorządca Adrian. Zdobycie tego miasta nastąpiło za panowania Murada I, roku 1362, i w niem była stolica władców muzułmańskich aż do roku 1453, w którym zdobycie Carogrodu nastąpiło. Z Adrianopola do Carogrodu, liczą Turcy 90 milgiów (23 $\frac{1}{2}$ mil niem.), na odbycie których potrzebują w porze letniej 5 do 6 dni, w porze zaś zimowej, dni 7 do 8.

Adrianopol położony jest przy zbiegu trzech rzek, z których Tuudza i Marica wypływają z Bałkanów, a trzecia Arda, płynie bystrym potokiem i ma bardzo piękną wodę; znakomitsi mieszkańcy Adrianopola używają jej do picia. Wszystkie trzy mają głębokie koryta, ale jedna tylko Marica jest spławna i to dla małych statków. Na wiosnę zwykły występować z łożysk, tak dalece, że częstokroć niektóre części miasta zalewają. Największa powódź była za panowania Selima II, zniszczyła bowiem aż 400 domów. W Adrianopolu podzielonym na 160 części ma być 20 tysięcy domów i 100 do 140 tysięcy ludności; miasto otoczone jest murem, a nad brzegiem Tuudzy wznosi się twierdza jeszcze przez Greków zbudowana. Jest czworokątna, a w każdym jej rogu stoi wieża okrągła; jedna z tych wież służy do wody i dla tego stoi w odległości 50 kroków od twierdzy, z którą jest murem połączona. Jednocześnie bram prowadzi do miasta. Z targowic publicznych czyli tak zwanych *Bazarów*, dwa na uwagę zasługują, to jest: targowica pantoflowa i Ali-paszy; obydwie są sklepione. Oprócz tego są w Adrianopolu 2 *Bezestany* czyli składy towarów; 2 seraje, nowy i stary z ogrodem zamkowym do rzeki Tuudza przytykającym, i 40 meczetów. Przy niektórych meczetach są szkoły, kuchnie dla ubogich, szpitale lub łaźnie. Największym z nich jest meczet Selima II, a Turcy utrzymują że jest największy i najpiękniejszy ze wszystkich meczetów na ziemi; kopuła która się na nim wznosi, wyższa jest o dwa łokcie od kopuły meczetu ś. Zofji w Carogrodzie, i ozdoba

czterema pięknymi *minaretami* czyli wieżami zbudowanymi bardzo kunsztownie; każda o trzech schodach krętych, po których trzy osoby nie widząc się, wstępować mogą. W twierdzy są dwa meczety przebudowane z greckich kościołów. Oprócz szkółek będących przy meczetach, liczy Adrianopol 24 szkół wyższych zwanych *Medresse*, 3 czytelnie *kurano*, 28 kaplic z których 9 do nabożeństwa piątkowego i 10 mauzoleów w których palą się bezprześcannie świece jarzące. Dla kupców znajduje się w *Edrene* 18 *chanów* czyli składów na towary i 28 karawanserji, do zajazdu dla podróżnych. Dawniej było w tym mieście 33 łaźni, obecnie jest tylko 22. W okolicy miasta a mianowicie nad brzegami Maricy jest 450 pięknych ogrodów, które wodą tej rzeki za pomocą kół czerpaków, bywają skrapiane. W najpiękniejszej i najrozszerzniejszej okolicy miasta, leży wieś Hiselek, prawdziwy ogród różany, sławna z tego że w niej wyrabiają i sprzedają wodę różaną. Do ozdób i wygod Adrianopola należą policzyć pięć kamiennych mostów, między którymi jeden z czasów panowania cesarzy greckich; oprócz tych jest jeszcze 6 mostów drewnianych. Wspaniały wodociąg przeprowadzony przez góry i doliny, dzieło sultana Sułejmana, zasila wodą 52 fontan, 16 studzien i mnóstwo meczetów. Urząd sędziowski w Adrianopolu jest drugim w kraju zaraz po Carogrodzkim, i ma pod sobą 40 niższej instancji urzędów sądowych.

Kirk-Kilisze. — Po Adrianopolu zajmuje najpierwszą uwagę *zandszak* to jest powiat Kirk-kiliszeński, który rozciąga się od Burgas do Midia wzdłuż brzegu i sięga swym południowo-zachodnim krańcem Maricy pod Dzsesar-Erkene, niżej Adrianopola. Stolica Kirk-Kilisze, (co znaczy 40 kościołów,) liczy się do rzędu wielkich miast państwa tureckiego, i leży o 5 dni drogi to jest o mil 20 od stolicy na gościńcu idącym z Carogrodu do Dunaju (*). Okolica jest górzysta i borzysta, ale wody ma mało. W Kirk-kilisze rezyduje zawsze *Beg* zandszaku. Tamtejszą twierdzę, którą Turcy za bardzo ważną uważają, zdobył Murad zdobywca. Jak we wszystkich znakomitszych miastach tureckich, tak i tutaj niemało jest meczetów i łaźni, a przytem wielki *chan* czyli skład na towary. Po między mieszkańcami, których ma być 15 do 20 tysięcy, znajduje się dużo Żydów dawnych wychodźców z Podola, którzy w mowie swojej nieco niemieżyny zakrawają. *Es-ki-Baba* (stary ojciec), jest to małe, nawet murem nieopasane miasto, leżące na trakcie z Carogrodu do Adrianopola o 5 dni drogi od stolicy. Następuje *Hafsa* również małe miasteczko, będące na powyższym trakcie najbliższą stacją Adrianopola; nazwanie swe ma od jakiejś pobożnej niewiasty. *Chass-Köj* w stronie północnej od Hassa, już nie na trakcie, głośnie jest z ciepłych kąpiel, do których Adrianopolanie uczęszczają zwykli. *Midja* nad morzem Czarnym, jest nieznaczającą osadą. Następuje *Sisebol* (Apollonia) i *Borgas* (Pyrgos) znaczne miasto nadmorskie, mające port przedziwny, w odległości na jednodzienną żeglugę morzem od Bosforu.

Na zachód zandszaku Kirk-Kilisze, leży zandszak *Czyrmen* z miastem tegoż nazwiska, w którym *beg* powiatowy ma swoją rezydencję. Położenie tego miasta, jest na drodze z Adrianopola do Belgradu. W stronie południowej od Czyrmen leży nad Maricą miasto z mostem, przez tę rzekę prowadzącym, zwane *Dżyr-Mustafa-Pasza*, to jest most Mustafy-paszy, tak nazwane od wezyra tegoż imie-

(*) Turcy rachują odległość miast na podróże dniowe czyli stacje, zwykle bardzo małe i rzadko kiedy 4 do 5 mil dochodzące. Wrazie potrzeby można śmiało dwa ich etapy w jednym dniu odbywać.

nia, który ten most zbudował. Niektórzy zowią rzeczony miasto, także *Mustafa-Pasza-Kepri*. — *Jenidsze-Kizyl-Agadsz* jest niewielkiem miastem nad rzeką Tundszą z mostem na téjże, jadąc od Jambola, o 1 dzień drogi od tego ostatniego. *Jeni-Sagra*, także *Sagra-Jenidsze*, czyli Nowa-Sagra, na pół drogi od Jambol do Eski-Sadra, są to 2 miasta należące do zandszaku Filibe, leżą nad rzeką Tundszą w bardzo żyznej okolicy. Ostatnie, to jest Eski-Sagra ma w swęj bliskości cieplice. *Czyrmenki* leży na trasie z Adrianopola do Belgradu, o dwie stacje drogi od tego pierwszego.

Na północ obwodów *Kirkkilisse* i *Czyrmen*, jest obwód *Sylistra* alias *Dristra*, z powiatem *Dobruksza*, ciągnący się od Bałkanu, łącznie z tą górą, aż do Dunaju. Dobrukszą nazywają cały północny kres obwodu poczynając od pochyłości Bałkanu; jest to kraj bardzo urodzajny ale mało lub wcale niezamieszkały. Nawet wśród lata znajdują się tam piękne pastwiska, na których mieszkańcy, z pochodzenia Tatarów, pasą liczne swe trzody owiec, bydła i koni stadniska. Dopiero w stronie zachodniej tego powiatu, leżą znane równiny bułgarskie, gdzie w porze letniej brak wody panuje i trawa zupełnie wysycha. W obwodzie *Sylistra* jest najwięcej miejsc, albo znakomych mężem i zwyczajami Rossjan, albo znanych nam z częstego ich nazwisk w téj wojnie przytaczania. Do znakomitszych miast należy *Szumna* (Szumla) i *Baba-Dag*; w pierwszej mieli zwyczaj wielcy wezyrowie zakładać główną kwaterę w czasie wojen z Austrią, obecnie zaś użyli jej za główne stanowisko w wojnie przeciw Rossji. *Baba-Dag* leży pośród gór i bagien i samém położeniem swoim usposobione jest na miasto obronne; ma blisko 10,000 ludności, 5 meczetów i 2 łaźnie. Założone jest przez sułtana Bajazeta, który zabłąkawszy się w tych okolicach, trafił na piękną kamienną łaźnię, wniósł żąd że okolica była dawniej zamieszkała i miasto zbudował, dawszy mu nazwisko *Baba* od znajdującego się na górze grobu pewnego pobożnego człowieka. *Baba-Dag* leży w miejscu na 6 do 7 godzin odległym od Dunaju i od morza Czarnego, na którym przez port *Kara-Herman* znaczny handel prowadzi. Okolica jest bardzo piękna, brakuje jej atoli wody, która przez kilka godzin pierwój stać musi nim się zdalna do picia stanie. W bliskości miasta są zwaliska starożytnego zamku zwane *Janisale* z wsią tegoż imienia. Wiosniacy okoliczni trudnią się chowem bydła i pszczolnictwem. Od *Baba-Dag* idą trzy drogi przez Dunaj, a miejsca w których się z tych dróg rzekę przebywa, zwą Turcy *Getszydis*, to jest, przewozami; i tak: *Ibrahim-Getszydis*, także *Braila* (znaczy przewóz Abrahama, Brailów); *Isakdszy-Getszydis*, lub prosto *Isakdszy* (przewóz Izaaka); nareszcie *Ismail-Getszydis*, czyli *Ismail*, (przewóz Izmaela, Izmailów). Ten ostatni odstąpiony został Rossji, a natomiast urządzono *Tuldszę* na warownię graniczną, przy południowym ujściu Dunaju.

Brailów jest wprawdzie częścią Wołoszczyzny, należy jednak do Siliestrji. Miasto leży nad Dunajem, twierdza nieco dalej; liczy 18,000 ludności i była w roku 1809 przez Rossjan zdobyta. — *Isakdszy* jest najłatwiejszym przewozem na Dunaju, i leży o 14 dni drogi od Carogrodu. Wiadomo że w teraźniejszej wojnie, tedy wojsko rossyjskie przejście Dunaju uskuteczniło, bez wzglę-

du na trudności wynikające z miejscowego położenia i na wysoką wodę jaka w téj chwili była na Dunaju. Grobli usypana przez Rossjan na bagnach i trzęsawiskach dla dojścia Dunaju, jest dziełem wielkiem, wprawiającem w zadziwienie każdego kto ją widzi. To miejsce jest także pamiętne przeprawą sułtana Osmana, gdy szedł na wojnę przeciwko Polakom. Przez wystawiony most na Dunaju przechodziły wojska tureckie 40 dni bez żadnej przerwy. Po bitwie chocimskiej wracający sułtan zbudował twierdzę w tém miejscu.

Nad morzem Czarném leżą: *Kara-Herman* (o którym nieco wyżej wspomniano) z zamkiem dalej *Kiustendsza* (*Chiustenca*), *Mangalia* małe miasteczko o 12 dni drogi od Stambułu, *Gilgrad* na przykładu tegoż nazwiska, miejsce znane z pielgrzymek i opatrzone warownym zamkiem, *Ekerne*, *Balczyk*, a w końcu *Warna*, miejsce wstawione w wojnach tureckich o 9 dni drogi od stolicy położone. — Z tamtéj strony Warny zaczynają się góry Bałkanu, na których południowej spadzistości leży najprzód *Misyrja* z przystanią, a zaraz za nią *Ahjoli* gdzie są obszerne saliny, znaczne dochody skarbowi sułtana przynoszące. Do warzenia soli nie używają wody morskiej lecz z jezior słonych, bo cała téj okolicy ziemia zdaje się być wodą słoną przesycona. Wszystkie studnie mają słoną wodę. Najdalej o jeden dzień drogi leży miasto *Aidos*, największe w sandszakacie po Sylistrji.

Na północ w prostej linii do *Aidos*, jest z drugiej strony Bałkanu *Parawadi*, odległe o 1 dzień drogi od Bazardziku, od Szumli i Karinabadu. To miasto położone jest między dwiema ścianami skał wznoszących się naksztakt przepaściowych murów, nie dalej nad tysiąc kroków od miasta. Te małą dolinę przeryza strumień, a na szczycie gór leżą ruiny starego jakiegoś zamczyska. Turcy rozumieją, że miejsce to było niegdyś cieśniną morską, podobną do konstantynopolańskiej, i pokazują w dowód tego ogromne obrączki czyli kółka żelazne na górze znajdujące się, które do przywiązywania okrętów służyć mogły. Cieśnina ta jest pod względem wojennym wielkiej wagi. — *Jeni-Bazar* (znaczy Nowy-targ), jest na pół drogi między Szumłą czyli Szumłą a Parawadi. — *Hadszi-Ogli-Bazar*, pospolicie zwane Bazardzik, jest miastem usposobionem do obrony; w roku 1810, Rossjanie szturmem go wzięli. *Tekfargeli* i *Tszardak* nad Dunajem, są dwa miejsca nie znaczące. *Matczyn* miejsce obwarowane nad Dunajem, w bliskości Brailowa. Karinabad leży 8 dni drogi od Szumli, a zaś o 9 dni drogi od Stambułu, w miejscu które dawniej musiało być zamieszkane, bo znaczne dają się widzieć zwaliska murów i szczątki głazów rozmaitych. Sądząc z obwodu tych zwalisk, nie można wątpić, że było w tém miejscu miasto większe od Rzymu i od Carogrodu. Miasto i twierdza Szumla liczy 30 do 40 tysięcy ludności, płynie przez nie strumień obracający młyny i służący do zwilgocenia ogrodów, których miasto nie małą liczbę posiada. Gdy Turcy Szumłę zdobyli, nie miała więcej nad 800 domów, dziś liczy ich 5,000. *Umurfa-kih*, pospolicie tylko Fakieh zwane, leży w stronie południowej Bałkanu, między powiatem *Viza-Tczyrmen* i *Kirk-Kilisze*. — Nakoniec *Sylistrja*, inaczéj *Dristra*, stolica beglerbega tureckiego, ma 18,000 ludności, pięć meczetów, dwie łaźnie i wiele ogrodów. W roku 1810, poddała się Sylistrja Rossjanom po pięciodniowym oblężeniu.